

Nr 404.

Av herr **Malmberg** i Stockholm, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 43, angående vissa anslag för budgetåret 1951/52 till riksförsäkringsanstalten.

I anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 43, angående vissa anslag till riksförsäkringsanstalten för budgetåret 1951/52 får jag anföra följande.

I sina anslagsäskanden hemställde riksförsäkringsanstalten i samband med vidtagandet av vissa organisationsförändringar och besparingsåtgärder bland annat om uppflyttning i lönegrad av materialförvaltarbefattningen från Ca 16 till Ca 18, av expeditionsvaktsbefattningen som föreståndare för huvudförrådet från Ce 11 till Ca 13 samt av expeditionsvaktsbefattningen som föreståndare för centralarkivet från Ca 9 till Ca 11. I sitt yttrande över anstaltens förslag i dessa delar anförde statskontoret, att ifrågavarande befattningar med hänsyn till pågående tjänsteförteckningsrevision borde bibehållas i nuvarande löneställning. Jämväl statens lönenämnd har i sitt yttrande uttalat, att bland andra förevarande förslag enligt nämndens mening vore av sådan art, att de borde prövas av tjänsteförteckningskommittén. Departementschefen anförde i propositionen, att prövningen av frågan om bland andra ovanberörda lönegradsuppflyttningar borde anstå i avvaktan på resultatet av tjänsteförteckningsrevisionen.

Hos riksförsäkringsanstalten pågår sedan år 1949 undersökningar rörande möjligheterna att rationalisera arbetet och minska personalen. Avsevärda resultat ha redan uppnåtts härutinnan (jfr propositionen s. 9—10). I ämbetsverkets anslagsäskande för budgetåret 1951/52 föreslås såsom en följd av redan vidtagna eller framdeles avsedda åtgärder en minskning av avlöningsanslaget från 5 291 000 kronor till 4 985 000 kronor. Härvid har ämbetsverket bland annat anfört följande:

»Riksförsäkringsanstalten vill i detta sammanhang understryka, att anstalten vid den nu pågående översynen av arbetet å de olika byråerna ledes av tvenne syftemål, nämligen dels att med iakttagande av alla möjligheter till besparing ernå ett i görligaste mån rationellt arbetsförfarande, dels ock att för arbetsuppgifterna erhålla befattningar, som skäligen svara mot respektive uppgifters omfattning samt art och svårighetsgrad. Det senare syftemålet hör icke få stå tillbaka för det förra, enär erfarenheten visat, att den avsedda arbetseffekten icke ernås, om befattningshavarnas insatser icke vinna tillbörlig uppskattning genom att de av dem innehavda befattningarna bliva någorlunda rättvist placerade i avlöningshänseende. Med hänsyn härtill är det av synnerlig vikt, att föreslagna lönegradsförbättringar vidtagas samtidigt som personalminskningar och andra besparings-

åtgärder genomföras. Den psykologiska betydelsen av att detta samband ej brytes kan knappast överskattas.»

I de av riksförsäkringsanstalten nu framlagda förslagen behandlas två byråer inom riksförsäkringsanstalten, nämligen andra skaderegleringsbyrån och administrativa byrån med expeditionsvakts- och därmed jämförlig personal.

I fråga om andra skaderegleringsbyrån har departementschefen tillstyrkt ämbetsverkets förslag, varvid emellertid de föreslagna nya tjänsterna ansetts böra placeras å extra ordinarie stat. För administrativa byråns vidkommande har departementschefen biträtt riksförsäkringsanstaltens förslag såvitt fråga varit om minskning av personalen, varjämte departementschefen föreslagit förbättrade löneställningar beträffande vissa högre tjänster. Däremot ha de förslag till förbättringar, som anstalten framlagt i fråga om lägre tjänster, ej biträtts. Vad beträffar materialförvaltarbefattningen synes denna lågt placerad i ett ämbetsverk av anstaltens storleksordning. Den torde i vart fall icke böra vara mer än två lönegrader lägre placerad än den i 20 lönegraden placerade befattningen som materialförvaltare och övervaktmästare vid riksdagens ekonomibyrå. Vidkommande de av anstalten föreslagna lönegradsplaceringarna för förråds- och arkivföreståndarna synas dessa placeringar vara mycket rimliga. Härvid bör även beaktas, att tre expeditionsvaktsbefattningar hos verket föreslås indragna och att till följd härav åtminstone arkivföreståndaren erhåller ökat arbete och ansvar.

Den årliga kostnaden för här föreslagna förbättringar av materialförvaltarens och de två expeditionsvakternas ställning uppgår enligt riksförsäkringsanstaltens beräkningar endast till omkring 1 850 kronor. I betraktande av de avsevärda besparingar, som uppkomma genom anstaltens omorganisation, och med hänsyn till den psykologiska betydelsen av att ej vissa personalkategorier anse sig eftersatta, finner jag starka skäl tala för ett bifall till anstaltens förslag i fråga om dessa tre befattningar.

Liksom av departementschefen föreslagits beträffande befattningarna å andra skaderegleringsbyrån och de tillstyrkta befattningarna å administrativa byrån kunna nu ifrågavarande tjänster i avvaktan på resultatet av tjänsteförteckningsrevisionen placeras å extra ordinarie stat.

Med hänsyn till vad ovan anförts får jag hemställa,

- att riksdagen, i samband med behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 43, måtte besluta, att befattningarna såsom materialförvaltare, förrådsföreståndare och arkivföreståndare hos riksförsäkringsanstalten placeras i respektive lönegrader Ce 18, Ce 13 och Ce 11.

Stockholm den 17 februari 1951.

Emil Malmberg
i Stockholm.